

XXII МЕЖДУНАРОДЕН

ФЕСТИВАЛ „МАРТЕНСКИ

МУЗИКАЛНИ ДНИ“

АВТОРСКИЯТ КОНЦЕРТ НА ТИХОН ХРЕННИКОВ

Дълголетна, традиционна е дружбата между големия съветски творец в русенската музикална общественост. Той неведнъж е гостувал на музикален Русе и винаги от неговите срещи с хората на града са лъхали непринудена сърденост и откровеност при взаимното обсъждане, плод на богатата руска душевност. Винаги публиката се е възхищавала от неговата жизнерадостна музика, пълна с оптимизъм и бликаща лирика. И ако Хренников не можеше да присъства поради заболяване на авторския си концерт, изнесен на 24-ти т. м., то това не стана причина русенци

да не препълнят концертната зала, за да изразят уважението си към своя голям приятел.

Хренников е водещ творец в съветското музикално изкуство. Неговото творчество се отличава не само със своя дълбок лиризм, но и с подкупваща виталност — характерна черта на цялата съветска музика.

Концертът започна с Адажио из балета „Хусарска балада“. Произведението е изградено в широки симфонични линии, пропити с искрена човешка изповед.

После на подиума застана нашият стар приятел Михаил Хо

мицер, за да изпълни Концерта за виолончело и оркестър. В неговите ръце виолончелото на истина запи. Затова искам да припомня част от цитираното в програмата за концерта негово интервю: „Под съвременен изпълнителски стил аз разбирам съчетаването на най-добрите традиции от миналото с най-характерните черти, присъщи на сегашния етап от развитието на изпълнителското изкуство...“ Това в същност определя и специфичната характеристика на прекрасния съветски инструменталист и художник. Неговата кантилена увлича слу

шателя и съсем спонтанно го повежда из пленителния свят на Хренниковата лирика. А в третата част на концерта Хомицер ни демонстрира и своята безупречна техника, майсторски вилетена в общата тъкан на музикалното произведение.

След това дойде и обаятелната интерпретация на Концерт за цигулка и оркестър № 2 от световно известния съветски цигулар Игор Ойстрах. С негово голямо изкуство се срещаме за втори път на русенска сцена. И сега, когато го слушах,

отново се убедих, че за този майстор на цигулката не съществуват никакви проблеми от каквото и да е естество. Той свири превъзходно. Съвсем свободно борави с богатата палитра на звукосъчетанията, обединява ги в общата мисъл на произведението, която има подчертано дълбок философски характер.

Накрая чухме и Симфония № 3, която Хренников създава през 1973 г. и оттогава тя не слеза от световните концертни подиуми. Симфонията е написана с присъщия за автора лаконизъм, носи напълно белезите на класическата сонатна фор-

ма и е пропит с много поетика, жизнерадост и тънък хумор. Възшност тя е едно преливане между игрива музикална мисъл и философски обобщения.

Следва да отдалем заслуженото и на гостите от Плевенската филхармония. Водени аз горително от нашия изтъкнат млад композитор и диригент Пламен Джуров, те се представиха в хубава музиканска светлина и показаха характерни за българското симфонично изкуство черти: мащабност на звука, добра ансамблдова спой

ка и способност да изграждат музикалните произведения в широки симфонични линии. Пламен Джуров ръководи оркестъра уверено, компетентно и неговият влог в постигнато на цялостната артистична атмосфера бе наистина съществен.

Авторският концерт на Тихон Хренников вече зае достойно място в историята на Мартенските музикални дни. Публиката напусна залата дълбоко удовлетворена. Остава само да си пожелаем нови радостни срещи с голямото изкуство, с голямият приятел на русенци.

Асен НИКОЛОВ